

Motion till riksdagen 2025/26:2706

av **Mikael Oscarsson (KD)**

Skärpta regler för kamphundsraser

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa skärpta regler för innehav av kamphundsraser och hundar med dokumenterat aggressivt beteende och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda möjligheten till särskilda tillstånds- eller licenskrav för att få äga dessa hundar och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utöka kommunernas befogenheter att ingripa vid upprepade incidenter med farliga hundar och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa nationell statistik över hundattacker och skador i syfte att förbättra uppföljning och förebyggande arbete och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Hunden är människans bästa vän – men den kan också utgöra en risk för tryggheten i samhället. Under de senaste åren har vi sett en oroväckande ökning av attacker, särskilt kopplade till kamphundsraser och stora hundar med starkt bett och aggressiva drag. När dessa hundar används fel, eller av ägare som saknar kunskap och ansvar, blir

konsekvenserna förödande – både för de människor som drabbas och för de hundar som i många fall själva far illa av dålig dressyr eller bristande omvårdnad.

I Uppsala län ökade vårdbesök till följd av hundattacker med 44 procent under tre år. Ett särskilt uppmärksammat fall var en äldre kvinna med rollator som blev biten i axel och rygg av en amstaff-liknande hund som gjorde utfall. Liknande händelser rapporteras återkommande från hela landet. Flera länsstyrelser vittnar om att de tvingas fatta fler beslut om omhändertagande av hundar eller förelägganden mot ägare (UNT, 8 april 2025).

Särskilda tillstånd eller licenskrav

En möjlig väg är att införa krav på särskilda tillstånd eller licenser för att äga hundar som anses särskilt riskfyllda. Detta kan omfatta kamphundsraser eller blandraser med dokumenterat aggressivt beteende. På samma sätt som samhället har regler för att inneha vapen eller andra potentiellt farliga föremål bör det finnas högre krav för att äga hundar som kan utgöra fara. Ett sådant system kan innebära krav på:

- utbildning och praktisk prövning för hundägaren,
- utdrag ur belastningsregistret,
- ansvarsförsäkring, samt
- återkommande kontroller av hundens hälsa och beteende.

Ett licenssystem skulle också tydliggöra att ägande av dessa hundar inte är en självklar rättighet, utan ett ansvar som kräver särskild kompetens och omdöme.

Internationella exempel

Internationella erfarenheter visar att skärpt lagstiftning gör skillnad:

Tyskland införde efter flera dödliga attacker år 2000 särskilda regler för ”Listenhunde”. Ägare av vissa raser, bl.a. pitbullterrier och amerikansk staffordshire terrier, måste ha särskilt tillstånd, genomgå kunskapstest, visa utdrag ur belastningsregistret, ha ansvarsförsäkring och ibland bevisa att hunden klarar särskilda lydnadstester.

Danmark har förbjudit 13 raser och ställer mycket hårda krav på hundar som redan fanns i landet när lagen infördes, bland annat krav på munkorg och koppel på allmän plats.

Storbritannien har sedan 1991 Dangerous Dogs Act, där vissa raser är förbjudna och aggressiva hundar kan omhändertas och avlivas på myndighetsbeslut.

Sverige kan dra lärdom av dessa länder och överväga en modell som kombinerar skärpta ägarkrav med starkare verktyg för tillsynsmyndigheter.

Kommunernas befogenheter

Kommunerna behöver starkare verktyg för att kunna agera vid upprepade incidenter. I dag är processen ofta långsam, vilket kan innebära att hundar som visat aggressivitet flera gånger ändå får stanna kvar i hemmiljön. Detta ökar risken för nya attacker. Kommunerna bör ges möjlighet att snabbare fatta beslut om tvångsåtgärder, inklusive tillfälligt omhändertagande, när en hund bedömts som farlig.

Nationell statistik och uppföljning

I dagsläget saknas samlad statistik över hundattacker i Sverige. Det gör det svårt att analysera omfattning, orsaker och riskfaktorer. En nationell uppföljning av hundattacker och relaterade skador skulle vara ett viktigt underlag för både lagstiftning och förebyggande arbete. Med tydlig statistik blir det också lättare att följa upp vilka åtgärder som fungerar.

Ordning och trygghet i vardagen

Frågan om farliga hundar handlar ytterst om trygghet. Människor ska kunna röra sig i parker, bostadsområden och på lekplatser utan rädsla för hundattacker. Barn ska kunna leka ute och äldre ska kunna promenera i trygghet. Dagens lagstiftning räcker inte.

Genom skärpta regler för kamphundsraser och hundar med aggressivt beteende – i kombination med internationella förebilder, förebyggande insatser och stärkt tillsyn – kan vi minska risken för allvarliga incidenter och stärka både ordning och trygghet i det offentliga rummet.

Mikael Oscarsson (KD)